

Sygn. akt VU 2912/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głównyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2014 roku w Legnicy

sprawy z wniosku H. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o przeliczenie emerytury

na skutek odwołania H. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 20 sierpnia 2014 roku

znak (...)

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 20 sierpnia 2014 roku, znak (...) w ten sposób, że zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. do obliczenia emerytury H. W. na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sygn. akt VU 2912/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 18 września 2014 r. odmówił przyznania H. W. przyznania emerytury. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy zacytował treść art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.), po czym stwierdził, iż odmawia prawa do emerytury ponieważ wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o emeryturę po raz pierwszy po dniu 31 grudnia 2008 r. (zgodnie z jego wnioskiem z dnia 25 czerwca 2008 r. zostało przyznane prawo do emerytury od dnia 01 czerwca 2008 r.).

W odwołaniu od powyższej decyzji H. W. wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do emerytury obliczonej na podstawie art. 26 w związku z art. 55 ustawy o emeryturach i Rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu wskazał, że od czerwca 2008 r. ma prawo do emerytury. We wniosku z dnia 01 sierpnia 2014 r. wniósł o ustalenie prawa do emerytury na podstawie art. 27 ustawy i obliczenie jej wysokości według nowych zasad. Wskazał, że z dniem (...) ukończył 65 lat, posiada ponad 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz wystąpił o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008 r. Spełnił zatem przesłanki warunkujące prawo do emerytury obliczonej według nowych zasad.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie wskazał, że wnioskodawca jest uprawniony do dwóch emerytur, przyznanych decyzjami z dnia 17 lipca 2008 r. (od 01 czerwca 2008 r.) oraz z dnia 07 maja 2012 r. (od 01 marca 2012 r.), przyznanej w związku z ukończeniem ustawowego wieku emerytalnego 65 lat. W związku z przyznaniem emerytury od 01 marca 2012 r., podejmując jej wypłatę organ rentowy wstrzymał wypłatę wcześniej przyznanego, mniej korzystnego świadczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. W. wiek 65 lat życia ukończył w dniu (...) Wnioskodawca był zatrudniony w Spółce (...) w J. od dnia 01 grudnia 1989 r. do 31 lipca 2013 r.

Decyzją z dnia 17 lipca 2008 r. organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do wcześniejszej emerytury od dnia 01 czerwca 2008 r. Po osiągnięciu w dniu (...) przewidzianego w przepisie art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wieku emerytalnego (65 lat) H. W. kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r.; wniosek o przyznanie emerytury na podstawie art. 27 wymienionej ustawy złożył w dniu 02 marca 2012 r. Uwzględniając powyższy wniosek organ rentowy decyzją z dnia 07 maja 2012 r. przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 01 marca 2012 r.

W dniu 01 sierpnia 2014 r. wnioskodawca złożył w organie rentowym wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury według nowych zasad.

(n i e s p o r n e)

Sąd zważył co następuje:

Ustalony w sprawie stan faktyczny jest niesporny a jej istota sprowadza się tylko do rozstrzygnięcia w przedmiocie zasadności żądania obliczenia emerytury H. W. w trybie art. 55 ustawy emerytalnej na podstawie art. 26.

Wskazując na takie niesporne fakty jak to, że z dniem (...) ukończył 65 lat, posiada ponad 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz wystąpił o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008 r., wnioskodawca argumentował, że spełnia przesłanki określone art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Przedstawionej przez ubezpieczonego argumentacji nie podzielił organ rentowy, wskazując iż ze względu na wystąpienie z wnioskiem o emeryturę po raz pierwszy dniu 25 czerwca 2008 r., a więc przed dniem 31 grudnia 2008 r., prawo do okresowej emerytury kapitałowej H. W. nie przysługuje.

Przepis art. 55 ustawy emerytalnej stanowi, iż ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27 (65 lat dla mężczyzn), który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Na zasadzie art. 4 pkt 13 omawianej ustawy określenie ubezpieczony oznacza – osobę podlegającą ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym, określonym w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, a także osobę, która przed dniem wejścia w życie ustawy podlegała ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu, z wyłączeniem ubezpieczenia społecznego rolników. Niesporny fakt, iż w okresie od 01 grudnia 1989 r. do 31 lipca 2013 r. H. W. był zatrudniony w Spółce (...) w J. sprawia, że na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1998 r., poz. 887 ze zm.), w czasie istnienia tego stosunku pracy, podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym i w związku z tym, posiadał status ubezpieczonego w rozumieniu art. 55 w związku z art. 4 pkt 13 ustawy emerytalnej. Status ten ubezpieczony zachował także w czasie jednoczesnego pozostawania w stosunku pracy i pobierania emerytury, albowiem z mocy art. 9 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, będąc osobą o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 (pracownikiem) mającym ustalone prawo

do emerytury, nadal podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Powyższe uzasadnia zatem wniosek, że H. W. jest ubezpieczonym w rozumieniu omawianego przepisu art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Będąc ubezpieczonym, H. W. spełnia również warunki do uzyskania prawa do emerytury na podstawie art. 27, bowiem na mocy prawomocnej decyzji z dnia 17 lipca 2010 r. organ rentowy przyznał mu na podstawie tego przepisu prawo do emerytury. W świetle niespornych ustaleń faktycznych ubezpieczony kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w art. 27 wieku emerytalnego (65 lat), jak również wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., bowiem wniosek o świadczenie złożył dopiero w dniu 02 marca 2012 r.

W świetle zatem powyższych rozważań H. W. spełnia wszystkie określone przepisem art. 55 ustawy emerytalnej przesłanki warunkujące możliwość obliczenia emerytury na podstawie art. 26.

Podniesiony przez organ rentowy argument wskazujący na fakt wystąpienia przez H. W. z wnioskiem o emeryturę przed dniem 31 grudnia 2008 r., w dniu 25 czerwca 2008 r., nie ma w świetle treści art. 55 ustawy żadnego wpływu na możliwość obliczenia jego emerytury na podstawie art. 26. W tym zakresie Sąd w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone we wskazanej przez wnioskodawcę uchwale tego Sądu z dnia 04 lipca 2013 r., II UZP 4/13 wraz z wyczerpującym uzasadnieniem. W świetle tego stanowiska pozbawione istotnego znaczenia jest to, czy ubezpieczony wystąpił o przyznanie emerytury wcześniej lub w niższym wieku emerytalnym.

Składając w dniu 01 sierpnia 2014 r. wniosek, w świetle treści sporządzonego na tę okoliczność protokołu, wnioskodawca wyraził w istocie wolę obliczenia jego emerytury „... w myśl nowych zasad.” W szczególności nie domagał się przyznania „... prawa do okresowej emerytury kapitałowej ...”, co wbrew treści wniosku sugeruje treść uzasadnienia zaskarżonej decyzji. Składając wniosek o obliczenie emerytury wnioskodawca miał już wcześniej ustalone decyzją z dnia 07 maja 2012 r. prawo do emerytury. Należy w tym miejscu odróżnić przepisy określające przesłanki warunkujące prawo do emerytur (zawarte w art. 27 – 50e) od przepisów określających sposób obliczania wysokości emerytur, o których mowa w art. 27 – 50e). Metody obliczania wysokości wymienionych emerytur określają zawarte w dziale II, rozdział 4 ustawy przepisy art. 51 – 56. Wysokość tych świadczeń ustala się zgodnie z art. 53, który wprost wskazuje, że emerytura w y n o s i sumę wskazanych w tym przepisie składników. Odstępstwo od określonego tym przepisem sposobu obliczenia emerytur wynika z art. 55, bowiem w odróżnieniu od art. 53, przepis ten in fine wskazuje bowiem na to, że emerytura m o ż e b y ć obliczona na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53. Porównanie obu wymienionych przepisów wskazuje na to, że o ile pierwszy z nich ma charakter obligatoryjny w odniesieniu do obliczenia wszystkich określonych przepisami art. 27 – 50e emerytur, to przepis art. 55 ma charakter fakultatywny, po spełnieniu określonych nim przesłanek.

Mając powyższe na uwadze i uwzględniając uzasadnione odwołanie, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł co do istoty sprawy.